

Modtager: Finanstilsynet, Flemming Petersen, fp@ftnet.dk
Emne: Høringssvar vedrørende ændring af regnskabsbekendtgørelsen
Dato: Den 20. februar 2015
Høringspart: Den Danske Aktuarforening

HØRINGSSVAR

Den Danske Aktuarforening takker for muligheden for at afgive høringssvar til ovennævnte lovforslag. Vores høringssvar er opdelt i nogle generelle og specifikke kommentarer til det fremlagte forslag til bekendtgørelse om finansielle rapporter for forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser (regnskabsbekendtgørelsen). De specifikke kommentarer er anført i relation til enkelte paragraffer.

Vi har primært forholdt os til de 2 første af de 5 anførte hovedformål i høringsbrevet.

DEN DANSKE AKTUARFORENING HAR FØLGENDE KOMMENTARER TIL FORSLAGET

GENERELT

Vi synes, at et så vigtigt emne som indførelse af en ny regnskabsbekendtgørelse fortjener længere tid end der er givet med den korte høringsfrist. Vi er klar over, at der har været et forberedende arbejde over en længere periode, hvor Den Danske Aktuarforening også har haft lejlighed til at bidrage, hvilket vi sætter pris på. Dette arbejde har imidlertid ikke berørt alle de områder som introduceres i den nye regnskabsbekendtgørelse og specielt har de foreslåede ændringer for skadesforsikring ikke været drøftet indgående og konsekvenserne af det foreslåede er derfor vanskeligt overskuelige uden at der gives den fornødne tid til at lave konkrete beregninger. Det samme gør sig gældende for nogle af de foreslåede ændringer som følge af produktudvikling, her specielt reglerne for ydelser på betingede og ugaranterede grundlag.

Det nye regelsæt skal også fungerer i samspil med anden lovgivning som ikke er kendt. Her tænker vi specielt på reglerne værdiansættelse under solvens II og kontributionsreglerne. Sidstnævnte har været i høring, hvor vi også har haft lejlighed til at kommentere, men er i sagens natur usikre på hvordan den endelige bekendtgørelse kommer til at se ud. Tilsvarende gælder for værdiansættelsesreglerne under solvens II, hvor vi savner en mulighed for at afstemme om der er tale om ensartet indregning og måling eller om der er tale om forskellige regler. Under alle omstændigheder vil vi anbefale at Finanstilsynet i det mindste i bemærkningerne anfører, om de pågældende bestemmelser er eller kan være i overensstemmelse med værdiansættelsesreglerne under solvens II. Rammerne (contract boundary) for en forsikringsaftale kan nævnes som et eksempel.

Endelig savner vi en eller anden form for reference til de kommende regnskabsregler for forsikringskontrakter (IFRS 4) og investeringskontrakter (IFRS 9+IFRS 15) i form af stillingtagen til om det pågældende område anses for at være afklaret og i hvilket omfang det anses for at være i overensstemmelse med de kommende regler.

Vi har ikke kunnet finde den fornødne tid til at kommentere på noterne.

§ 9:

Formuleringen synes ikke at tillade poster svarende til Fortjenstmargen og Risikomargen for forsikringsaktiver, se også vores bemærkning til § 21 a nedenfor.

§ 15:

Vi savner posten risikomargen som en selvstændig passiv post på samme måde som for skadesforsikring. Vi anser det ikke for hensigtsmæssigt at der er forskel på den regnskabsmæssige behandling, når definitionen (58.) er fælles for forsikringskontrakter. Samtidig vil det også fjerne en mulig tvivl i forhold til risikomargen for investeringskontrakter. I solvens II reglerne – artikel 77 stk. 4 i direktivet (2009/138) – anføres det at værdiansættelsen af risikomargen skal gøres særskilt.

§ 19:

Som led tilpasningen til solvens II bør referencen til basiskapitalen ændres til basiskapitalgrundlaget.

§ 21A:

Der må, som for Fortjenstmargen i § 20 a, gælde at posten ikke anvendes for præmiehensættelser opgjort efter den forenkede metode i § 69 a.

I solvens II reglerne – direktivet og forordningen (2015/35) - anvendes begreberne ”Risikotillæg” og ”branche” i stedet for risikomargen og bestand. Det er derfor ikke klart om solvens II definitionen kan rummes inden for definitionen.

I § 21 a refereres til ”... afvikle virksomhedens skadesforsikringskontrakter ...”. I definitionen (58.) anvendes ”bestand” i stedet for ”virksomhedens skadesforsikringskontrakter” – ”... afvikle bestanden ...”. Vi vil foreslå at referencen til bestanden erstattes med porteføljen i begge tilfælde svarende til terminologien i forordningens artikel 37.

Da det er vores forventning at solvens II beregningsmetoden vil kunne anvendes anbefaler vi at dette tydeliggøres bl.a. ved at anvende samme terminologi.

Endvidere savner vi poster svarende til Fortjenstmargen og Risikomargen for forsikringsaktiver.

§ 32:

Vi foreslår, at tilføjelsen ”... diskonteringseffekter, ...” ændres til ”... løbetidsforkortelse ...”. Det bliver således klart at diskonteringseffekten ved første indregning indgår under post 3.3. Ændring i erstatningshensættelser jf. bemærkningerne til § 37 i den nuværende regnskabsbekendtgørelse.

§ 35 STK. 6:

Vi foreslår, at tilføjelsen ”... diskontering, ...” ændres til ”... løbetidsforkortelse, ...”. Det bliver således klart at diskonteringseffekten ved første indregning indgår under de respektive poster. Bemærk, at fortjenstmargen er implicit diskonteret, da den opgøres som forskellen mellem to kontantværdier.

Endvidere vil vi foreslå at kursreguleringskomponenten fortsat indgår under underpost 7.5 Kursreguleringer.

§ 37 STK. 5:

Vi foreslår, at tilføjelsen ”... diskontering, ...” ændres til ”... løbetidsforkortelse, ...”. Det bliver således klart at diskonteringseffekten ved første indregning indgår under post 3.3. Ændring i erstatningshensættelser jf. bemærkningerne til § 37 i den nuværende regnskabsbekendtgørelse

§ 65:

I henhold til artikel 75 i direktivet foretages ingen justering for egen kreditrisiko. Vi antager dette også gælder for hensættelserne, men vil foreslå at det præciseres.

§ 66 STK. 1:

Vedr. bemærkninger, afsnit 4: Hvis ydelserne til de forsikrede...

Det afgørende og rigtige udsagn er *ikke*, at afkastet på aktiverne er risikoneutralt. Det afgørende og rigtige udsagn er, at afkastet på aktiverne er det samme som afkastet på de aktiver, der er udgangspunkt for diskontering. Dette fører til, at f.eks. nominelle beløb eller, mere generelt, beløb, der er uafhængige af det finansielle marked, diskonteres med den risikofri diskontering. Betalinger, der er afhængige af afkast på bestemte aktiver, kan enten håndteres ved at antage risikofri afkast på disse aktiver kombineret med en risikofri diskonteringsrente, eller ved at antage et realistisk afkast på disse aktiver kombineret med at samme realistiske afkast anvendes til diskontering.

Vi foreslår, at det som minimum anføres i bemærkningerne:

”Hvis ydelserne til de forsikrede er afhængige af afkastet af virksomhedens aktiver, skal forventningerne til ydelserne baseres på det samme afkast på aktiverne som afkastet på de aktiver, der anvendes til diskontering for opnåelse af nutidsværdien.”

I samme afsnit 3. punktum henvises til at bestandsberegninger kan være i strid med rimelighedsprincippet. Det er ikke oplagt, hvad der menes hermed og vi foreslår at dette punktum udgår af bemærkningerne.

§ 66 STK. 3:

I § 66 stk. 3 omtales de forventede fremtidige præmier sammen med værdien af aktiverne adskilt fra bedste skøn af omkostninger og ydelser på ’det anvendte beregningsgrundlag’. Det er ulogisk at bruge det ækvivalente ’bedste skøn’ og ’forventede’ asymmetrisk i denne sætning. Dernæst bør også præmier være omfattet af ’det anvendte beregningsgrundlag’. Desuden foreslår vi at referencen til opgørelsesgrundlaget tydeliggøres. Samlet foreslår vi derfor følgende formulering:

”... inklusiv nutidsværdien af forventede fremtidige præmier på det anvendte beregningsgrundlag, der er til rådighed for opfyldelsen af bonus efter, at nutidsværdien af forventede fremtidige omkostninger og ydelser på det anmeldte opgørelsesgrundlag, risikomargen og...”

Udkastet ender med ”... Værdien af de forsikredes bonusret kan for den enkelte forsikring eller det enkelte segment af forsikringer ikke være mindre end nul.” Der er næppe hensigten at det skal være valgfrit for det enkelte selskab at vælge om man overholder det ene eller det andet princip.

Vi foreslår derfor at ordlyden i den nuværende § 66 stk. 9 videreføres. Formuleringen kunne være som følger:

”... Værdien af de forsikredes bonus kan for den enkelte forsikring ikke være mindre end nul. For tegningsgrundlag, hvor der er indregnet gennemsnitlige margener på de enkelte elementer, gælder begrænsning ikke for den enkelte forsikring, men derimod for det aggregeringsniveau af forsikringer, hvor de gennemsnitlige margener er fastsat.”

Begrebet segment anvendes i solvens II reglerne: artikel 80 i direktivet. Vi vil foreslå at der anvendes en anden terminologi, således at begreberne ikke forveksles.

Vedrørende bemærkning, afsnit 1: Indeholder regler for opgørelse...

Se også bemærkninger til § 66 stk. 1 ovenfor. Vi foreslår, at følgende som minimum anføres i bemærkningerne:

”... Som nævnt i bemærkningerne til stk. 1 skal en eventuel estimering af fremtidige bonusbetalinger baseres på et forventet investeringsafkast, der svarer til afkastet på de aktiver, der anvendes til diskontering.”

Vedrørende bemærkning, afsnit 3: Værdiansættelsen af bonuselementet, som beskrevet...

Her forsøges netop beskrevet den mulighed, der er nævnt ovenfor. Det vigtige er, diskonteringen til måling af nutidsværdien af en betalingsstrøm og afkastet på de aktiver, der genererer den samme betalingsstrøm, skal være konsistente. Vi foreslår, at følgende som minimum anføres i bemærkningerne:

”... Værdiansættelsen af bonuselementet, som beskrevet, udnytter således den mulighed, der er i Solvens II, og i øvrigt også forventeligt i den kommende regnskabsstandard om forsikringskontrakter, til at basere diskonteringen og forventningen i nutidsværdien af den forventede fremtidige betalingsstrøm under en forsikring eller en investeringskontrakt på konsistente, men ikke nødvendigvis risikofri, afkast.”

FDB-definition

Vedrørende bemærkning, afsnit 5: $FDB = Pr - (GY + RM + OMK + FFO)$, ...

Udover at leddene i formlen for FDB ikke alle er definerede, så synes det at være uklart hvilket niveau størrelserne er defineret på. For en nyttebetalt forsikring kræves først en beregning på porteføljeniveau, hvorefter elementerne FFO, RM, OMK og FDB kan defineres som forskellen mellem værdien før og efter tilføjelsen af den enkelte forsikring til porteføljen. For eksempel vil en eventuel risikomargen således blive reallokeret på tværs af porteføljen.

Vedrørende bemærkning, afsnit 6: Fortjenstmargen (FFO) opgøres ud fra...

Her bør det gøres klart, at fortjenstmargen ikke er den anmeldte risikoforretning (den andel af det realiserede resultat, som afspejler omfanget af den risiko, som påhviler egenkapitalen og særlige bonushensættelser (type b) i forhold til de enkelte grupper – ny contributionsbekendtgørelsen § 6 stk. 3). Fortjenstmargen er derimod kontantværdien af den forventede risikoforretning, når der tages hensyn til at den opnåede risikoforretning kan være mindre end den anmeldte risikoforretning, herunder negativ hvis egenkapitalen har dækket et tab. Vi forventer, at det også er dette, Finanstilsynet har i tankerne. Især forstår vi, at Finanstilsynet med den aktuelle formulering slipper for en formulering vedrørende fremtidige risikotillæg. Ændringsforslag:

- Fortjenstmargen (FFO) opgøres som den forventede fremtidige risikoforretning til egenkapitalen under hensyntagen til at den opnåede risikoforretning kan være mindre end den anmeldte risikoforretning, herunder negativ hvis egenkapitalen har dækket et tab.

§ 66 STK. 5:

Vi foreslår følgende formulering af, som vi opfatter som værende i tråd med solvens II reglerne, der blandt andet i artikel 23 indeholder specifikke krav til indregning af fremtidige ledelseshandlinger:

”Stk. 5. For forsikringer, hvor ydelserne beregnes på et grundlag, som virksomheden er berettiget til at ændre, så fremtidige ydelser nedsættes, opgøres de forventede betalingsstrømme efter stk. 1 under hensyn til virksomhedens mulighed for at nedsætte ydelserne. Hvis de fremtidige ydelser kan opfattes som garanterede i en fastsat periode, skal de forventede betalingsstrømme fastsættes med det udgangspunkt, at de fremtidige ydelser er garanterede i den fastsatte periode.”

§ 66 STK. 6:

Både bekendtgørelse og bemærkning:

Ideen om at hensætte til garantier som et minimum relativt til de underliggende aktiver er korrekt for forsikringer med bonusret under visse forudsætninger. En af disse forudsætninger er, at selskabet har fuld kontrol over investeringsstrategien for de underliggende aktiver. Dette er typisk ikke tilfældet for et markedsrenteprodukt. Hvis selskabet ikke har fuld kontrol over investeringsstrategien for de underliggende aktiver, får garantierne en tidsværdi, som gør den nuværende hensættelse i § 66 stk. 6 utilstrækkelig. Dette svarer til, at værdien af den replikerende portefølje er større end værdien af de underliggende aktiver. Vi foreslår at sidste punktum formuleres som følger:

” Hvis kontrakterne indeholder garantier eller forsikringselementer, der er uafhængige af værdien af de pågældende aktiver og forpligtelser, opgøres først værdien af disse garantier eller forsikringselementer efter principperne i stk. 1 og 2. Herefter indregnes disse garantier eller forsikringselementer inklusive deres tidsværdi.”

§ 67:

Vedrørende bemærkning, afsnit 2: I praksis til fortjenstmargen...

Se kommentar til § 66 stk. 3, vedrørende bemærkning, afsnit 6, ovenfor. Her mangler igen en præcision af, at fortjenstmargen udelukkende indeholder den del af anmeldte risikotillæg som *ikke* modsvares af værdien af den risiko, som egenkapitalen løber. Den del, som modsvares af værdien af den risiko, som egenkapital løber, er indeholdt i FDB, eftersom det er værdien af, at FDB, hvis nødvendigt, tilføres kapital fra egenkapitalen for at forblive ikke-negativ. Forklaringen på hvad FFO indeholder, bør kun stå eksplicit et sted i bemærkningerne, f.eks. her.

§ 69 STK. 4:

Som anført under § 21 a er det vores forventning, at der ikke beregnes en risikomargen under den forenkede metode. Som konsekvens heraf mangler risikomargen i tabstesten. Vi vil derfor foreslå følgende ordlyd:

”Stk. 4 Hvis en bestand af forsikringer, der dækker samme risiko, forventes at være tabsgivende som følge af den del af omkostninger til forsikringsbegivenheder, som indtræffer efter balancedagen, skal præmiehensættelserne indbefatte et beløb til dækning af tabet, som skal opgøres under hensyntagen til risikomargen.”

§ 71:

Som anført til § 9 og § 21 a fremgår det ikke tilstrækkelig tydeligt, at der også vil være poster svarende til Fortjenstmargen og Risikomargen for forsikringsaktiver. Hvis disse poster ikke etableres vil der opstå tab umiddelbart ved tegning af en enhver normal genforsikringskontrakt også selvom den underliggende direkte forretning er rentabel. Dette er ikke i tråd med den tilsvarende regnskabsmæssige behandling af de direkte tegnede forsikringskontrakter, hvor der ikke er gevinst ved tegning.

KONTAKT

Disse bemærkninger er forberedt af foreningens regnskabsudvalg. Hvis ovenstående giver anledning til spørgsmål, eller der er forhold, I måtte ønske uddybet, er I velkommen til at kontakte Thomas Ringsted, formand for aktuarforeningens regnskabsudvalg.

Med venlig hilsen

Den Danske Aktuarforenings bestyrelse